

अथ विलासः—

यानस्थानासनादीनां मुखनेत्रादिकर्मणाम् ॥ ९९ ॥

विशेषस्तु विलासः स्यादिष्टसंदर्शनादिना ।

यथा—

‘अत्रान्तरे किमपि वाग्विभवमतिवृत्त-

वैचित्र्यमुल्लसितविभ्रममायंताक्ष्याः ।

तद्भूरिसात्त्विकविकारमपास्तधैर्य-

माचार्यकं विजयि मान्मथमाविरासीत् ॥’

अथ विच्छित्तिः—

स्तोकाप्याकल्परचना विच्छित्तिः कान्तिपोषकृत् ।

यथा—

‘स्वच्छाम्भःस्नपनविधौतमङ्गमोष्ठ-

स्ताम्बूलघटिविशदो विलासिनीनाम् ।

वासस्तु प्रतनु विविक्तमस्त्वितीया-

नाकल्पो यदि कुसुमेषुणा न शून्यः ॥’

जूटो यस्या अस्तीति ॥ अत्रान्तरे नायकसंदर्शनादिसमये । वाग्विभवमतिवृत्तम-
तिक्रम्य स्थितं वैचित्र्यं गमनादिचातुरी यस्मात्तत् । ते प्रसिद्धाः भूरिसात्त्विकवि-
काराः स्तम्भादयो यस्मात्तत् । आचार्यकमुपाध्यायकर्म । उपदेश इत्यर्थः ॥ स्तोका
अल्पा आकल्परचना वेषविन्यासः । प्रतनु अतिसूक्ष्मम् । विविक्तं विमलम् ॥

महाकुलोत्पन्ना, कुलं स्वामिकुलममलिनं निष्कलङ्कम् । अयं मल्लक्षणो जनः न त्वेव स्थिरः,
जीवितं च न स्थिरम् । अचिरावस्थायिनः शरीरस्य कृते मातृपितृभर्तृकुलकलङ्कनमपि
तरामनुत्थितमिति भावः ॥

१. इतीति । इत्येवंरूप इयान् पतावानेव विलासिनीनामाकल्पो नेपथ्यमस्तु ।
किमन्यैरित्यर्थः । यदि स कुसुमेषुणा कामेन शून्यो न स्यात् । अन्यथा उद्विजितानामपि
कनकभूषणमपि भारायत एवेति भावः ॥

१. ‘तात्कालिको विशेषस्तु विलासोऽङ्गक्रियादिषु ॥’ इति ग. २. ‘स्तोकभूषणयोगेन विच्छित्ति-
तिरन्यता ।’ इति ग. ३. ‘कर्णाप्यितो रोधकपायरुद्धे गोरोचनाभेदमितान्तगौरे । तस्याः कपोलेऽपर-
गलाभाद्वन्धं चक्षुषि यवप्ररोहः ॥’ इति ग.